

2. Финансовый менеджмент: теория и практика: [Учебник]; под ред. Е.С. Стояновой. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Изд. Перспектива, 1997. – 574 с.
3. An Inquiry into the Nature and Causes of the Wealth of Nations, by Adam Smith. London: Methuen and Co., Ltd., ed. Edwin Cannan, 1904. Fifth edition.
4. Финансовый менеджмент: учеб. пособие; под ред. Е. И. Шохина. –М.: ФБК- ПРЕСС, 2002. – 404 с.
5. Mill, John Stuart Principles of Political Economy with some of their Applications to Social Philosophy. London; Longmans, Green and Co., 1909.
6. Маркс К. Капитал. Критика политической экономии / К. Маркс. Том первый, книга 1: процесс производства капитала. – М.: Политиздат. – 1983.
7. Сэй Ж.-Б. Трактат по политической экономии / Жан-Батист Сэй. Экономические софизмы; Экономические гармонии / Фредерик Бастиа; [сост., вступ. ст. и коммент. М. К. Бункиной и А. М. Семенова]. – М. : Дело : Акад. нар. хоз-ва при Правительстве Рос. Федерации, 2000.
8. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 2. / Редкол.: С.В. Мочерний (відп. ред.) та ін. – К.: Видавничий центр “Академія”, 2000. – 864 с.

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК МІЖБЮДЖЕТНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ

Бутенко В.В.

кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів

Буюклі В.В.

студентка 4 курсу напряму підготовки «Фінанси і кредит»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Система міжбюджетних відносин в Україні є похідною від унітарного устрою держави і бюджетної системи. Якісний аспект механізму міжбюджетних трансфертів як інструментів бюджетного регулювання виявляється у вдалій комбінації форм міжбюджетних трансфертів, а також чітко визначених умов їх використання для сумісного фінансування спільних проектів. Це дозволяє реалізувати вирівнювання фінансового забезпечення всіх бюджетів у відповідності із завданнями і повноваженнями відповідних органів державної влади та місцевого самоврядування. Основним недоліком нинішньої системи міжбюджетних відносин і бюджетного регулювання в Україні є практична відсутність належних зусиль щодо ліквідації надмірної диференціації бюджетної забезпеченості регіонів країни внаслідок нерівномірності розвитку регіональних продуктивних сил, реалізації конкретних переваг кожного регіону замість послаблення темпів розвитку регіонів-донорів вилученням значних коштів для міжбюджетного перерозподілу[1].

Міжбюджетні відносини за визначенням В.Опаріна, В.Малька і С.Кондратюка, є внутрішніми бюджетними потоками, які відображають перерозподіл доходів і видатків місцевих бюджетів” [4;с.17]. З точки зору К.Лайкама, міжбюджетні відносини включають:

- поділ і правове закріплення між диференційованими рівнями відповідальності за виконання окремих соціальних і економічних функцій;
- визначення величини видатків, що забезпечують виконання повноважень, закріплених за кожним рівнем бюджетної системи;

- встановлення і правове закріплення джерел доходів бюджетів усіх рівнів;
- усі форми підтримки регіонів.

У сучасній державі бюджетна система охоплює сукупність фінансово досить сильних і незалежних бюджетів на всіх рівнях адміністративно-територіального поділу. Водночас побудова бюджетної системи й організація міжбюджетних відносин здійснюються у такий спосіб, щоб забезпечувати проведення єдиної бюджетної політики в країні [2]. На (рис.1). самостійно авторами визначені напрями удосконалення системи фінансового забезпечення.

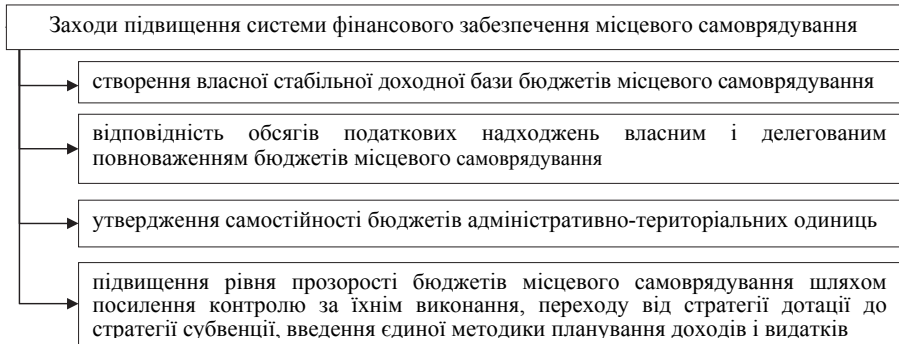

Рис. 1. Напрями удосконалення системи фінансового забезпечення
[самостійна розробка автора]

Таким чином, важливим завданням становлення міжбюджетних відносин є зміна парадигми функцій держави в бюджетному процесі – перехід від державного управління до державного регулювання з опорою на органи місцевого самоврядування за європейським зразком. Це потребує не зовнішньої опіки органів бюджетної влади, а створення дієвої як у правовому, так і фінансовому відношенні базової бюджетної одиниці – місцевої влади (муніципалітету), відповідальної за соціально-економічний розвиток своїх територіальних громад. Досвід фінансового забезпечення бюджетів місцевого самоврядування зарубіжних країн свідчить про те, що не у всіх державах органи місцевого самоврядування мають достатню фінансову самостійність. Владним структурам України варто запозичувати низку позитивних досягнень зарубіжних країн у процесі вдосконалення механізму фінансування місцевого самоврядування, що сприятиме скороченню матеріальних затрат при реформуванні місцевого самоврядування, розвитку нових форм його фінансування, а також підвищення рівня фінансової автономії місцевого самоврядування.

Література:

1. Буряченко А.С. Удосконалення фінансового механізму місцевих бюджетів / А.С. Буряченко, М.П. Палій // Фінанси України – 2011. – № 8.
2. Зайчикова В.В. Адміністративна реформа в Україні та її вплив на розвиток місцевого самоврядування / В.В.Зайчикова // Менеджмент. – 2007. – № 1. – С. 14-18.
3. Опарін В.М., Малько В.І., Кондратюк С.Я. Бюджетна система: навч.-метод. посіб. для самостійного вивчення дисципліни. – К.:КНЕУ. – 2012. – С. 17.